

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. What happens to a person when he dies?
2. Describe at least two deathbed visions that are mentioned in the Talmud?
3. Do demons really exist?
4. Is it possible to communicate with the dead?
5. Describe at least two miracles that are attributed to Rabbi Chanina ben Dosa?

This and much more will be addressed in the sixteenth lecture of this series: "Saints, Miracles, and Witchcraft".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series II Lecture #16

SAINTS, MIRACLES AND WITCHCRAFT

I. Belief in an Afterlife and the World to Come

A.

עקביא בן מהללאל אומר: הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בה לידי עברה: דע מאין באת, ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באת? מטפה סרוחה. ולאן אתה הולך? למקום עפר, רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון? לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. אבות ג:א

Akavia ben Mahalalel said: Consider three things and you will not come into the grip of sin: Know whence you came, whither you go, and before Whom you will give justification and reckoning. Whence you came? - from a putrid drop; whither you go? - to a place of dust, worms and maggots; and before Whom you will give justification and reckoning? - before the King Who reigns over kings, the Holy One, Blessed is He. **Avos 3:1**

B.

וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה. כי את כל מעשה האלקים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע. קהלת יב:ז, יד

And the dust returns to the earth as it was, and the spirit returns unto G-d who gave it. For G-d shall bring every work into judgment, concerning every hidden thing, whether it be good, or whether it be evil. **Koheles 12:7, 14**

C.

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר ואלו שאין להם חלק לעולם הבא האומר אין תחיית המתים מן התורה.... וכל כך למה תנא הוא כפר בתחיית המתים לפיכך לא יהיה לו חלק בתחיית המתים שכל מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה. סנהדרין צ.

All Israel have a portion in the world to come, for it is written: Thy people are all righteous; they shall inherit the land forever, the branch of my planting, the work of my hands, that I may be glorified." (Isaiah 60:21) But the following have no portion therein: He who maintains that resurrection is not a biblical doctrine....And why such severity? A Tanna taught: Since he denied the resurrection of the dead, therefore he shall not share in that resurrection, for in all the measures (of punishment or reward) taken by the Holy One, blessed be He, the Divine act befits the human deed. **Sanhedrin 90a**

D.

ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר. ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם. והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד. דניאל יב:א-ג

And at that time shall Michael stand up, the great prince which standeth for the children of thy people: and there shall be a time of trouble, such as never was since there was a nation even to that same time: and at that time thy people shall be delivered, every one that shall be found written in the book. And many of them that sleep in the dust of the earth shall awake, some to everlasting life, and some to shame and everlasting contempt. And they that be wise shall shine as the brightness of the firmament; and they that turn many to righteousness as the stars for ever and ever. **Daniel 12:1-3**

E.

רבי יעקב אומר אין לך כל מצוה ומצוה שכתובה בתורה שמתן שכרה בצדה שאין תחית המתים תלויה בה בכבוד אב ואם כתיב למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך בשילוח הקן כתיב למען ייטב לך והארכת ימים הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גוזלות ועלה לבירה ושלח את האם ונטל את הבנים ובחזירתו נפל ומת היכן טובת ימיו של זה והיכן אריכות ימיו של זה אלא למען ייטב לך לעולם שכולו טוב ולמען יאריכון ימיך לעולם שכולו ארוך. קידושין לט:

Rabbi Yaacov said: There is not a single precept in the Torah whose reward is at its side which is not dependent on the resurrection of the dead. In connection with honouring parents it is written: that thy days may be prolonged, and that it may go well with thee. In reference to the dismissal of the nest it is written, that it may be well with thee, and that thou mayest prolong thy days. Now, if one's father said to him, "Ascend to the loft and bring me young birds," and he ascends to the loft, dismisses the dam and takes the young, and on his return falls and is killed - where is this man's happiness and where is this man's prolonging of days? But "in order that it may be well with thee", means on the day that is wholly good; and "in order that thy days may be long", on the day that is wholly long. **Kiddushin 39b**

II. Near Death Experiences

A.

דיוסף בריה דר' יהושע חלש אינגיד א"ל אבוה מאי חזית א"ל עולם הפוך ראיתי עליונים למטה ותחתונים למעלה א"ל עולם ברור ראית ואנן היכי חזיתנן א"ל כי היכי דחשבינן הכא חשבינן התם ושמעתי שהיו אומרים אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו ושמעתי שהיו אומרים הרוגי מלכות אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן מאן נינהו אילימא ר"ע וחבריו משום הרוגי מלכות ותו לא פשיטא בלאו הכי נמי אלא הרוגי לוד. בבא בתרא י:

A similar remark was made by Yosef the son Rabbi Yehoshua. He had been ill and fell into a trance. (After he recovered), his father said to him, "What vision did you have?" He replied, "I saw a world upside down, the upper below and the lower above." He said to him, "You saw a well regulated world." He asked further, "In what condition did you see us (scholars)?" He replied, "As our esteem is here, so it is there. I also heard them saying, 'Happy is he who comes here in full possession of his learning.' I also heard them saying, 'No creature can attain to the place in heaven assigned to the martyrs of the (Roman) Government.'" Who are these? Shall I say Rabbi Akiva and his comrades? Had they no other merit but this? Obviously even without this (they would have attained this rank). What is meant therefore must be the martyrs of Lud. **Bava Basra 10b**

B.

רב הונא בריה דרב יהושע חלש על רב פפא לשיולי ביה חזייה דחליש ליה עלמא אמר להו צביתו ליה זודתא לסוף איתפח הוה מיכסיף רב פפא למיחזייה א"ל מאי חזית אמר ליה אין הכי הוה ואמר להו הקב"ה הואיל ולא מוקים במיליה לא תקומו בהדיה שנאמר נושא עון ועובר על פשע למי נושא עון לעובר פשע. ראש השנה יז.

Rav Huna the son of Rabbi Yehoshua was once ill. Rav Papa went to inquire about him. He saw that he was very ill and said to those present, "Make ready provisions for his everlasting journey." Eventually, however, he recovered, and Rav Papa yearned to see him. He said to him, "What did you see in your illness?" He replied, "It was indeed as you thought but the Holy One blessed be He, said to them (the angels), 'Because he does not insist upon his rights, do not be particular with him as it says: Forgiving iniquity and passing by transgression.'" Who is forgiven iniquity? He who passes by transgression. **Rosh Hashana 17a**

III. Deathbed Visions

A.

בשעת פטירתו אמר להם פנו כלים מפני הטומאה והכינו כסא לחזקיהו מלך יהודה שבא. ברכות כח:

At the moment of his (Rabbi Yochanon ben Zakkai) departure he said to them, "Remove the vessels so that they will not become unclean, and prepare a seat for Hezekiah the king of Judah who is coming." **Berachos 28b**

B.

רבי ליעזר תלמידיה מי דמיך פקיד ואמר פנו חצר מפני הטומאה והתקינו כסא לרבן יוחנן בן זכאי. ואית דאמרין מן דחמא רביה חמא. ירושלמי סוטה ט:טז

Rabbi Eliezer, his (Rabban Yochanon ben Zakkai's) disciple, commanded at the time of his own death, "Remove [the vessels of] the courtyard so that they should not become unclean, and prepare a seat for Rabban Yochanon ben Zakkai." There are those that say that he saw what his Master saw. **Yerushalmi Sotah 9:16**

C.

ואינו מת עד שרואה הקב"ה בעצמו שנאמר לא יראני אדם וחי בחיים אינם רואים אבל במיתתם רואים ונאמר לפניו יכרעו כל יורדי עפר מיד מעיד האדם על עצמו כל מה שעשה בעולם הזה פיו מעיד והקב"ה חותם ... לכך צריך האדם להסתכל באחריותו. כלה רבתי ג:א

Before a person dies, he sees the actual vision of the Holy One blessed be He, as is stated in Scripture: For no man can see Me and live. (Exodus 33:20) While they are alive they cannot see. However, at the time of their death they see. In addition there is another verse: All they that go down to the dust shall bow before Him. (Psalms 22:30) Without delay, the person gives testimony about himself regarding all that he had done in this world. His mouth testifies and the Holy One blessed be He signs ... Therefore, a person should [always] have in mind the vision of what awaits him in the future. **Calah 3:1**

D.

הוא אמר בשעת מיתתו שמעון וישמעאל לחרבא וחברוהי לקטלא ושאר עמא לביזא ועקן סגיאן עתידן למיתי על עלמא. סנהדרין יא.

Shmuel Hakatan also said shortly before he passed away, "Shimon and Yishmael will meet their death by the sword, and his friends will be executed; the rest of the people will be plundered, and many troubles will come upon the world." **Sanhedrin 11a**

E.

כי הוא ניחא נפשיה דרבי אמר הומניא איכא בבבל כולה עמונאי היא מסגריא איכא בבבל כולה דממזירא היא בירקא איכא בבבל שני אחים יש שמחליפים נשותיהם זה לזה בירתא דסטיא איכא בבבל היום סרו מאחרי המקום דאקפי פירא בכוורי בשבתא ואזיל וצדו בהו בשבתא ושמתיהו ר' אחי ברבי יאשיה ואישתמוד אקרא דאגמא איכא בבבל אדא בר אהבה יש בה היום יושב בחיקו של אברהם היום נולד רב יהודה בבבל. קידושין עב.

When Rabbi was dying he said, "There is Humania in Babylon, which consists entirely of Ammonites; there is Misgaria in Babylon, consisting entirely of mamzerim; there is Birka in Babylon, which contains two brothers who interchange their wives; there is a Birtha di Satya in Babylon: today they have turned away from the Almighty: a fishpond overflowed on the Sabbath, and they went and caught the fish on Shabbos, whereat Rabbi Achi ben Rabbi Yoshiah declared the ban against them, and they renounced Judaism. There is a Fort Agama in Babylon wherein dwells Adda ben Ahavah: to-day he sits in Abraham's lap; to-day Rav Yehudah was born in Babylon." **Kiddushin 72a**

IV. Consciousness After Death

A.

אמר ליה רב לרב שמואל בר שילת אחים בהספידא דהתם קאימנא. שבת קנג.

Rav said to Rabbi Shmuel ben Shilas, "Be fervent in my funeral eulogy, for I will be standing there!" **Shabbos 153a**

B.

אמר רב יהודה מת שאין לו מנחמין הולכין י' בני אדם ויושבין במקומו ההוא דשכיב בשכבותיה דרב יהודה לא היו לו מנחמין כל יומא הוה דבר רב יהודה בי עשרה ויתבי בדוכתיה לאחר שבעה ימים איתחזי ליה בחילמיה דרב יהודה ואמר ליה תנוח דעתך שהנחת את דעתי א"ר אבהו כל שאומרים בפני המת יודע עד שיסתם הגולל פליגי בה רבי חייה ור"ש ברבי חד אמר עד שיסתם הגולל וחד אמר עד שיתעכל הבשר מאן דאמר עד שיתעכל הבשר דכתיב אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל מאן דאמר עד שיסתם הגולל דכתיב וישוב העפר על הארץ כשיהיה וגו' שבת קנב:

Rav Yehudah said, "If there are none to be comforted for a dead person, ten people go and sit in his place." A certain man died in the neighborhood of Rav Yehudah. As there were none to be comforted, Rav Yehudah assembled ten men every day and they sat in his place. After seven days he (the dead man) appeared to him in a dream and said to him, "Thy mind be at rest, for thou has set my mind at rest." Rav Abahu said, "The dead man knows all that is said in his presence until the top stone closes the grave." Rav Chiyya and Rav Shimon bar Rabbi differ therein: one says: until the flesh rots away; the other says: until the stone closes the grave. He who says, "until the flesh rots away", because it is written: But his flesh upon him hath pain and his soul with in mourneth. He who says, "until the top stone closes", because it is written: And the dust return to the earth as it was, and the spirit return unto G-d. **Shabbos 152b**

C.

מעשה בחסיד אחד שנתן דינר לעני בערב ר"ה בשני בצורת והקניטתו אשתו והלך ולן בבית הקברות ושמע שתי רוחות שמספרות זו לזו אמרה חדא לחברתה חברתי בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם אמרה לה חברתה איני יכולה שאני קבורה במחצלת של קנים אלא לכי את ומה שאת שומעת אמרי לי הלכה היא ושטה ובאה ואמרה לה חברתה חברתי מה שמעת מאחורי הפרגוד אמרה לה שמעתי שכל הזורע ברביעה ראשונה ברד מלקה אותו הלך הוא וזרע ברביעה שניה של כל העולם כולו לקה שלו לא לקה לשנה האחרת הלך ולן בבית הקברות ושמע אותן שתי רוחות שמספרות זו עם זו אמרה חדא לחברתה בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם אמרה לה חברתי לא כך אמרתי לך איני יכולה שאני קבורה במחצלת של קנים אלא לכי את ומה שאת שומעת בואי ואמרי לי הלכה ושטה ובאה ואמרה לה חברתה חברתי מה שמעת מאחורי הפרגוד אמרה לה שמעתי שכל הזורע ברביעה שניה שדפון מלקה אותו הלך וזרע ברביעה ראשונה של כל העולם כולו נשרף ושלול לא נשרף אמרה לו אשתו מפני מה אשתקד של כל העולם כולו לקה ושלך לא לקה ועכשיו של כל העולם כולו נשרף ושלך לא נשרף סח לה כל הדברים הללו אמרו לא היו ימים מועטים עד שנפלה קטטה בין אשתו של אותו חסיד ובין אמה של אותה ריבה אמרה לה לכי ואראך בתך שהיא קבורה במחצלת של קנים לשנה

האחרת הלך ולן בבית הקברות ושמע אותן רוחות שמספרות זו עם זו אמרה לה חברתי בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם אמרה לה חברתי הניחני דברים שביני לבינך כבר נשמעו בין החיים. ברכות יח:

It is related that a certain pious man gave a dinar to a poor man on the eve of New Year in a year of drought, and his wife scolded him. He went and passed the night in the cemetery, and he heard two spirits conversing with one another. Said one to her companion, "My dear, come and let us wander about the world and let us hear from behind the curtain what suffering is coming on the world. Said her companion to her, "I am not able, because I am buried in a matting of reeds. But do you go, and whatever you hear tell me." So the other went and wandered about and returned. Said her companion to her, "My dear, what have you heard from behind the curtain?" She replied, "I heard that whoever plants after the first rainfall will have his crop smitten by hail." So he (the pious man) went and did not sow till after the second rainfall, with the result that everyone else's crop was smitten and his was not smitten. The next year he again went and passed the night in the cemetery, and heard the two spirits conversing with one another. Said one to her companion, "Come and let us wander about the world and hear from behind the curtain what punishment is coming upon the world." Said the other to her, "My dear, did I not tell you that I am not able because I am buried in a matting of reeds? But do you go, and whatever you hear, come and tell me." So the other one went and wandered about the world and returned. She said to her, "My dear, what have you heard from behind the curtain?" She replied, "I heard that whoever plants after the later rain will have his crop smitten with blight." So the man went and sowed after the first rain with the result that every one else's crop was blighted and his was not blighted. Said his wife to him, "How is it that last year everyone else's crop was smitten and yours was not smitten, and this year everyone else's crop is blighted and yours is not blighted?" So he related to her all his experiences. The story goes that shortly afterwards a quarrel broke out between the wife of the pious man and the mother of the child and the former said to the latter, "Come and I will show you your daughter buried in a matting of reeds." The next year the man again went and spent the night in the cemetery and heard those conversing together. One said, "My dear, come and let us wander about the world and hear from behind the curtain what suffering is coming upon the world." Said the other, "My dear, leave me alone; our conversation has already been heard among the living."

Berachos 18b

V. Communication with the Dead

A.

ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברהו ברמה ובעירו ושאלו הסיר האבות ואת הידענים מהארץ. ויקבצו פלשתים ויבאו ויחננו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחננו בגלבע. וירא שאול את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד. וישאל שאול בד' ולא ענהו ד' גם בחלמות גם באורים גם בנביאם. ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור. ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסמי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני. וישבע לה שאול בד' לאמר חי ד' אם יקרך עון בדבר הזה. ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי. ותרא

האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול. ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלקים ראיתי עליה מן הארץ. ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו. ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופולשתים נלחמים בי ואלקים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנבאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה. ויאמר שמואל ולמה תשאלני וד' סר מעליך ויהי ערך. ויעש ד' לו כאשר דבר בידי ויקרע ד' את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד. כאשר לא שמעת בקול ד' ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך ד' היום הזה. ויתן ד' גם את ישראל עמך ביד פולשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן ד' ביד פולשתים. וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה. שמואל א כח:ג-יז

Now Samuel was dead, and all Israel had lamented him, and buried him in Ramah, even in his own city. And Saul had put away those that had familiar spirits and the wizards out of the land. And the Philistines gathered themselves together and came and pitched in Shunem, and Saul gathered all Israel together, and they pitched in Gilboa. And when Saul enquired of the L-rd, the L-rd answered him not, neither by dreams, nor by Urim, nor by prophets. Then said Saul unto his servants, "Seek me a woman that hath a familiar spirit, that I may go to her, and enquire of her." And his servants said to him, "Behold, there is a woman that hath a familiar spirit at En-dor." And Saul disguised himself and put on other raiment, and he went, and two men with him, and they came to the woman by night, and he said, "I pray thee, divine unto me by the familiar spirit, and bring me him up, whom I shall name unto thee." And the woman said unto him, "Behold, thou knowest what Saul hath done, how he hath cut off those that have familiar spirits, and the wizards, out of the land: wherefore then layest thou a snare for my life, to cause me to die?" And Saul swore to her by the L-rd, saying, "As the L-rd liveth there shall no punishment happen to thee for this thing." Then said the woman, Whom shall I bring up unto thee? "And he said, "Bring me up Samuel." And when the woman saw Samuel, she cried with a loud voice and the woman spake to Saul, saying, "Why hast thou deceived me? Thou art Saul."

And the king said unto her, "Be not afraid; for what sawest thou?" And the woman said unto Saul, "I saw a G-dlike being ascending out of the earth." And he said unto her, "What form is he of?" And she said, "An old man cometh up; and he is covered with a mantle." And Saul perceived that it was Samuel, and he stooped with his face to the ground, and bowed himself. And Samuel said to Saul, "Why hast thou disquieted me, to bring me up?" And Saul answered, "I am sore distressed; for the Philistines make war against me and G-d is departed from me and answereth me no more, neither by prophets, nor by dreams; therefore I have called thee, that thou mayest make known unto me what I shall do." Then said Samuel, "Wherefore then dost thou ask of me, seeing the L-rd is departed from thee, and is become thine enemy? And the L-rd hath done to him, as he spake by me: for the L-rd hath rent the kingdom out of thine hand, and given it to thy neighbor, even to David." **Samuel I 28:3-17**

B.

רב שעורים אחוה דרבא הוה יתיב קמיה דרבא חזייה דהוה קא מנמנס א"ל לימא ליה מר דלא לצערן א"ל מר לאו שושביניה הוא א"ל כיון דאימסר מזלא לא אשגח בי א"ל ליתחזי לי מר איתחזי ליה א"ל הוה ליה למר צערא א"ל כי ריבדא דכוסילתא רבא הוה יתיב קמיה דר"נ חזייה דקא מנמנס א"ל לימא ליה מר דלא לצערן א"ל מר לאו אדם חשוב הוא א"ל מאן חשיב מאן ספין מאן רקיע א"ל ליתחזי לי מר אתחזי ליה א"ל ה"ל למר צערא א"ל כמישחל בניתא מחלבא ואי אמר לי הקב"ה זיל בהווא עלמא כד הוית לא בעינא דנפיש בעיתותיה. מועד קטן כח.

Rav Se'orim, Rava's brother, while sitting at Rava's bedside saw him (Rava) going into sleep (dying), when he (the invalid) said to his brother, "Do tell him, Sir, not to torment me." Rav Se'orim, replied, "Are you, Sir, not his intimate friend?" Said Rava, "Since my mazal has been delivered to him, he takes no heed of me". Rav Se'orim then said to the dying, "Do, Sir, show yourself to me in a dream". He did show himself and when asked, "Did you, Sir, suffer pain?" He replied, "As from the prick of the cupping instrument." Rava, while seated at the bedside of Rabbi Nachman, saw him sinking into slumber (death). Said he to Rava, "Tell him, Sir, not to torment me." Said Rava, "Are you, Sir, not a man esteemed?" Said Rabbi Nachman to him, "Who is esteemed, who is regarded, who is distinguished before the Angel of Death?" Said Rava to him, "Do, Sir, show yourself to me in a dream." He did show himself. Rava asked him, "Did you suffer pain, Sir?" He replied, "As little as the taking of a hair from the milk; and were the Holy One, blessed be He, to say to me, "Go back to that world as you were," I wish it not, for the dread thereof (of death) is great." **Moed Katan 28a**

C.

דאבוה דשמואל הוה קא מפקדי גביה זוזי דיתמי כי נח נפשיה לא הוה שמואל גביה הוה קא קרו ליה בר אכיל זוזי דיתמי אזל אבתריה לחצר מות אמר להו בעינא אבא אמרו ליה אבא טובא איכא הכא אמר להו בעינא אבא בר אבא אמרו ליה אבא בר אבא נמי טובא איכא הכא אמר להו בעינא אבא בר אבא אבוה דשמואל היכא אמרו ליה סליק למתיבתא דרקיעא אדהכי חזייה ללוי דיתיב אבראי אמר ליה אמאי יתבת אבראי מאי טעמא לא סלקת אמר ליה דאמרי לי כל כי הנך שני דלא סליקת למתיבתא דרבי אפס ואחלישתיה לדעתיה לא מעיילינן לך למתיבתא דרקיעא אדהכי והכי אתא אבוה חזייה דהוה קא בכי ואחזיך אמר ליה מאי טעמא קא בכית אמר ליה דלעגל קא אתית מאי טעמא אחיכת דחשיבת בהאי עלמא טובא אמר ליה

אי חשיבנא נעיילוה ללוי ועיילוהו ללוי אמר ליה זוזי דיתמי היכא אמר ליה זיל שקלינהו באמתא דרחיא עילאי ותתאי דידן ומיצעי דיתמי אמר ליה מאי טעמא עבדת הכי אמר ליה אי גנובי גנובו מדידן אי אכלה ארעא אכלה מדידן. ברכות יח:

The father of Shmuel had some money belonging to orphans deposited with him. When he died, Shmuel was not with him, and they called him, "The son who consumes the money of orphans". So he went after his father to the cemetery, and said to them (the dead), "I am looking for Abba." They said to him, "There are many Abbas here." "I want Abba Bar Abba," he said. They replied, "There are also several Abbas bar Abba here." He then said to them, "I want Abba bar Abba the father of Shmuel. Where is he?" They replied, "He has gone up to the Academy of the Sky." Meanwhile he saw Levi sitting outside. He said to him, "Why are you sitting outside? Why have you not gone up to heaven?" He replied, "Because they said to me, 'For as many years as you did not go up to the academy of Rabbi Efes and hurt his feelings, we will not let you go up to the Academy of the Sky.'" Meanwhile his father came; Shmuel observed that he was both weeping and laughing. He said to him, "Why are you weeping?" He replied, "Because you are coming here soon." "And why are you laughing?" "Because you are highly esteemed in this world." He thereupon said to him, "If I am esteemed, let them take up Levi," and they did take up Levi. He then said to him, "Where is the money of the orphans?" He replied, "Go and you will find it in the case of the millstones. The money at the top and the bottom is mine, that in the middle is the orphans." He said to him, "Why did you do like that?" He replied, "So that if thieves came, they should take mine, and if the earth destroyed any, it should destroy mine." **Berachos 18b**

D.

מאי טעמא כל בי שמשי הוה אתי לביתיה ההוא בי שמשא אתאי שבכתא קא קריה אבבא אמרה אמתיה שתיקו דרבי יתיב כיון דשמע שוב לא אתא שלא להוציא לעז על צדיקים הראשונים. כתובות קג.

כל בי שמשי הוה אתי לביתיה והיה נראה בבגדי חמודות שהי' לובש בשבת ופותר את רבים בקידוש היום ולא כשאר מתים שהם חפשים ממצות כי צדיקים חיים ופותרים בקידוש. ספר חסידים סי' תת שכ"ז

Our Rabbis taught: When Rabbi was about to depart from this life he said, "I require the presence of my sons." When his sons entered into his presence he instructed them, "Take care that you show due respect to your mother. The light shall continue to burn in its usual place. The table shall be laid in its usual place and my bed shall be spread in its usual place." What is the reason? He used to come home again at twilight every Sabbath Eve. On a certain Sabbath Eve a neighbor came to the door speaking aloud, when his handmaid whispered, "Be quiet for Rabbi is sitting there." As soon as he heard this he came no more, in order that no reflection might be cast on the earlier saints. **Kesubos 103a**

Every Shabbos eve he would come to his home and he would appear in the precious clothing that he would wear for Shabbos and he would fulfill the obligation of Kiddush on behalf of the assembled. He was unlike the other dead that are free from "mitzvos" because the "tzaddikim" are still considered alive and can free others [through their recitation] from the obligation of Kiddush. **Sefer Chasiddim 327**

E.

דר' עקיבא נפק להווא אתרא אשכחיה להווא גברא דהוי דרי טונא אכתפיה ולא הוה מצי לסגויי ביה והוה צוח ומתאנח א"ל מאי עבידתיך א"ל לא שבקנא איסורא דלא עבידנא בההיא עלמא ועכשיו איכא נטוריין עילוון ולא שבקיין לי דאינוח א"ל רבי עקיבא שבקת ברא א"ל בחייך לא תשהיין דדחילנא ממלאכי דמחו לי בפולסי דנורא ואמריין לי אמאי לא תיתי בפריע א"ל אימא לי מאי דקא מנחת א"ל שבקית אתתא מעברתא אזל ר' עקיבא עאל לההיא מדינתא אמר להו בריה דפלוני היכא ליה אמרו ליה יעקר זכרו דהווא שחיק עצמות א"ל אמאי אמרו ליה ההוא לסטים אכל אינשי ומצער בריתא ולא עוד אלא שבא על נערה המאורסה ביום הכפורים. אזל לביתיה אשכח אתתיה מעוברתא נטרה עד דילדה אזל מהליה לכי גדל אוקמי' בבי כנישתא לברוכי בקהלא לימים אזל ר' עקיבא להווא אתרא איתחזי ליה א"ל תנוח דעתך שהנחת את דעתי. מסכת כלה רבתי ב:

Rabbi Akiva went out to a place where he found a person who was carrying a load on his shoulders but was having a hard time walking with it and was screaming and groaning. He [Rabbi Akiva] said to him, "What have you done?" He replied, "There wasn't a sin that I didn't transgress and now there are watchmen over me and they don't let me rest." Rabbi Akiva asked him, "Did you leave over a son?" He replied, "By your life, don't delay me [by your questions] for I am in dread of the angels that hit me with rays of fire and that say to me, 'Why don't you go faster?'" He asked [again], "Tell me, who did you leave behind?" He replied, "I left behind a pregnant wife." Rabbi Akiva went to that country [of the apparition]. He asked them, "Where is the son of that person?" They replied, "May his memory be blotted out and his bones be crushed." He asked, "Why?" They replied, "He was a bandit who destroyed people and distressed the populace. In addition he had illicit relations with a betrothed girl on Yom Kippur." He went to the home of his pregnant wife and waited until she gave birth. He circumcised [the son] and when he grew older he set him up in the synagogue; [he taught him] to "daven" (offer benedictions) for the congregation. Some time later, Rabbi Akiva went to the place [where he had originally seen the apparition]. He appeared unto him and told him, "May your mind be put at ease for you have put my mind at ease." **Meseches Calah Chapter 2**

VI. Prophecy and the Divine Spirit

A.

משמתו חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואע"פ כן היו משתמשים בבת קול שפעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריא ביריחו נתנה עליהן בת קול מן השמים ואמרה יש בכם אדם אחד שראוי שתשרה שכינה עליו אלא שאין דורו ראוי לכך נתנו עיניהם בהלל הזקן וכשמת הספידוהו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא ושוב פעם אחרת היו מסובין בעלייה ביבנה נתנה להן בת קול מן השמים ואמרה להן יש בכם אדם א' שראוי שתשרה שכינה עליו אלא שאין דורו זכאין לכך נתנו עיניהם בשמואל הקטן וכשמת הספידוהו הי עניו הי חסיד תלמידו של הלל. סוטה מח:

For our Rabbis have taught: When Haggai, Zechariah and Malachi died, the Holy Spirit departed from Israel; nevertheless they made use of the Bas Kol (Heavenly Voice). On one occasion some Rabbis were sitting in the upper chamber of Gurya's house in Jericho; a Bas Kol was granted to them from heaven which announced, "There is in your midst one man who is deserving that the Shechinah should alight upon him, but his generation is unworthy of it." They all looked at Hillel the elder; and when he died, they lamented over him, "Alas, the pious man! Alas, the humble man! Disciple of Ezra!" On another occasion they were sitting in an upper chamber in Yavneh; a Bas Kol was granted to them from heaven which announced, "There is in your midst one man who is deserving that the Shechinah should alight upon him, but his generation is unworthy of it." They all looked at Shmuel Hakatan; and when he died, they lamented over him, "Alas, the humble man! Alas, the pious man! Disciple of Hillel!" **Sotah 48b**

B.

יוחנן כהן גדול שמע ב"ק מבית קדש הקדשים שהוא אומר נצחו טליא דאזלו לאגחא קרבא לאנטוכיא. סוטה לג.

Yochanan, the High Priest, heard a Bas Kol (Heavenly voice) issue from within the Holy of Holies announcing, "The young men who went to wage war against Antioch have been victorious." **Sotah 33a**

C.

מעשה בר"ג שהיה רוכב על החמור והיה מהלך מעכו לכזיב והיה רבי אילעאי מהלך אחריו מצא גלוסקין בדרך אמר לו אילעאי טול גלוסקין מן הדרך מצא נכרי אחד אמר לו מבגאי טול גלוסקין הללו מאילעאי ניטפל לו ר' אילעאי אמר לו מהיכן אתה אמר לו מעירות של בורגנין ומה שמך מבגאי שמני כלום היכירך רבן גמליאל מעולם אמר לו לאו באותה שעה למדנו שכוון רבן גמליאל ברוח הקודש. עירובין סד:

It once happened that Rabban Gamliel was riding on a donkey when traveling from Akko to Chezib while Rabbi Ila'i was following behind him. Finding a loaf on the road he said to him, "Ila'i, pick up the loaf from the road." Later he met a heathen. "Mabgai," he said to him, "Take away that loaf from Ila'i." Rabbi Ila'i thereupon approached him, and asked, "Where are you from?" "I am," the other replied, "from the station keepers' settlements." "And what is your name?" "My name is Mabgai." "Did Rabban Gamliel ever know you?" "No," the other replied. At that moment we discovered that Rabban Gamliel divined by the holy spirit. **Eruvin 64b**

VII. The Revelation of Elijah - גלוי אליהו

A.

א"ר יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח (והמתיך) לי עד שסיימתי תפילתי לאחר שסיימתי תפילתי אמר לי שלום עליך רבי ואמרתי לו שלום עליך רבי ומורי ואמר לי בני מפני מה נכנסת לחורבה זו אמרתי לו להתפלל ואמר לי היה לך להתפלל בדרך ואמרתי לו מתיירא הייתי שמא יפסיקו בי עוברי דרכים ואמר לי היה לך להתפלל תפלה קצרה באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים למדתי שאין נכנסין לחורבה ולמדתי שמתפללין בדרך ולמדתי שהמתפלל בדרך מתפלל תפלה קצרה ואמר לי בני מה קול שמעת בחורבה זו ואמרתי לו שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות ואמר לי חייך וחיי ראשך לא שעה זו בלבד אומרת כך אלא בכל יום ויום שלש פעמים אומרת כך ולא זו בלבד אלא בשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא שמייה הגדול ומבורך הקב"ה מנענע ראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך מה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם. ברכות ג.

Rabbi Yosei said, "I was once travelling on the road, and entered into one of the ruins of Jerusalem in order to pray. Elijah of blessed memory appeared and waited for me at the door till I finished my prayer. After I finished my prayer, he said to me, 'Peace be with you, my master!' and I replied, 'Peace be with you, my master and teacher!' And he said to me, 'My son, why did you go into this ruin?' I replied, 'To pray.' He said to me, 'You ought to have prayed on the road.' I replied, 'I feared lest passers-by might interrupt me.' He said to me, 'You ought to have said an abbreviated prayer.' Thus I then learned from him three things: One must not go into a ruin; one may say the prayer on the road; and if one does say his prayer on the road, he recites an abbreviated prayer. He further said to me, 'My son, what sound did you hear in this ruin?' I replied, 'I heard a divine voice, cooing like a dove, and saying, "Woe to the children, on account of whose sins I destroyed My house and burnt My temple and exiled them among the nations of the world!"' And he said to me, 'By your life and by your head! Not in this moment alone does it so exclaim, but thrice each day does it exclaim thus! And more than that, whenever the Israelites go into the synagogues and schoolhouses and respond, "May His great name be blessed!" the Holy One, blessed be He, shakes His head and says, "Happy is the king who is thus praised in this house! Woe to the father who had to banish his children, and woe to the children who had to be banished from the table of their father!"'

Berachos 3a

B.

דההוא גברא דאכליה אריא ברחוק תלתא פרסי מיניה דר' יהושע בן לוי ולא אשתעי אליהו בהדיה תלתא יומי. מכות יא.

There was a person that was devoured by a lion in an area that was three parsas (app. 3.5 miles) away from Rabbi Yehoshua ben Levi. [Because of the incident,] Elijah did not speak with Rabbi Yehoshua for three days. **Makos 11a**

VIII. Creation and Resurrection

A.

רבה ברא גברא שדריה לקמיה דר' זירא הוה קא משתעי בהדיה ולא הוה קא מהדר ליה אמר ליה מן חבריא את הדר לעפריך רב חנינא ורב אושעיא הוו יתבי כל מעלי שבתא ועסקי בספר יצירה ומיברו להו עיגלא תילתא ואכלי ליה. סנהדרין ס"ה:

Rabbah created a man, and sent him to Rabbi Zeira. Rabbi Zeira spoke to him, but received no answer. Thereupon he said unto him, "Thou art a creature of the magicians. Return to thy dust." Rabbi Chanina and Rabbi Oshiah spent every Shabbos eve in studying the "Book of Creation", by means of which they created a third-grown calf and ate it. **Sanhedrin 65b**

B.

ה"ל ההיא נקרתא דהוה עיילא מביתיה לבית רבי כל יומא הוה מייתי תרי עבדי חד קטליה אבבא דבי רבי וחד קטליה אבבא דביתיה א"ל בעידנא דאתינא לא נשכח גבר קמך יומא חד אשכחיה לר' חנינא בר חמא דהוה יתיב אמר לא אמינא לך בעידנא דאתינא לא נשכח גבר קמך א"ל לית דין בר איניש א"ל (אימא) ליה להווא עבדא דגני אבבא דקאים וליתי אזל ר' חנינא בר חמא אשכחיה דהוה קטיל אמר היכי אעביד אי איזיל ואימא ליה דקטיל אין משיבין על הקלקלה אשבקיה ואיזיל קא מזלזלינן במלכותא בעא רחמי עליה ואחייה ושדריה אמר ידענא זוטי דאית בכו מחיה מתים מיהו בעידנא דאתינא לא נשכח איניש קמך. עבודה זרה י':

Antoninus had a cave which led from his house to the house of Rabbi. Every time he visited Rabbi he brought two slaves, one of whom he slew at the door of Rabbi's house and the other who had been left behind was killed at the door of his own house. Said Antoninus to Rabbi, "When I call let none be found with thee." One day he found Rabbi Chaninah bar Chama sitting there, so he said, "Did I not tell thee no man should be found with thee at the time when I call?" And Rabbi replied, "This is not an ordinary human being." "Then," said Antoninus, "let him tell that servant who is sleeping outside the door to rise and come in." Rabbi Chaninah bar Chama thereupon went out but found that the man had been slain. Thought he, "How shall I act now? Shall I call and say that the man is dead? but one should not bring a sad report. Shall I leave him and walk away? That would be slighting the king." So he prayed for mercy for the man and he was restored to life. He then sent him in. Said Antoninus, "I am well aware that the least one among you can bring the dead to life, still when I call let no one be found with thee." **Avodah Zarah 10b**

IX. Demons - שדים

A.

תניא אבא בנימין אומר אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל בריה יכולה לעמוד מפני המזיקין אמר אביי אינהו נפישו מינן וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא אמר רב הונא כל חד וחד מינן אלפא משמאליה ורבבתא מימינה אמר רבא האי דוחקא דהוי בכלה מנייהו הוי הני ברכי דשלהי מנייהו הני מאני דרבנן דבלו מחופיא דידהו הני כרעי דמנקפן מנייהו האי מאן דבעי למידע להו לייטי קיטמא נהילא ונהדר אפורייה ובצפרא חזי כי כרעי דתרנגולא האי מאן דבעי למחזינהו ליתי שלייתא דשונרתא אוכמתא בת אוכמתא בוכרתא בת בוכרתא ולקליה בנורא ולשחקיה ולימלי עיניה מניה וחזי להו ולשדייה בגובתא דפרזלא ולחתמי' בגושפנקא דפרזלא דילמא גנבי מניה ולחתום פומיה כי היכי דלא ליתזק רב ביבי בר אביי עבד הכי חזא ואתזק בעו רבנן רחמי עליה ואתסי. ברכות ו.

It has been taught: Abba Benyamin says, "If the eye had the power to see them, no creature could endure the demons." Abaye says, "They are more numerous than we are and they surround us like the ridge round a field." Rav Huna says, "Every one among us has a thousand on his left hand and ten thousand on his right hand." Rava says, "The crushing in the Kallah lectures comes from them. Fatigue in the knees comes from them. The wearing out of the clothes of the scholars is due to their rubbing against them. The bruising of the feet comes from them. If one wants to discover them, let him take sifted ashes and sprinkle around his bed, and in the morning he will see something like the footprints of a rooster. If one wishes to see them, let him take the after-birth of a black she-cat, the offspring of a black she-cat, the first-born of a first-born, let him roast it in fire and grind it to powder, and then let him put some into his eye, and he will see them. Let him also pour it into an iron tube and seal it with an iron signet that they should not steal it from him. Let him also close his mouth, lest he come to harm." Rabbi Bibi ben Abaye did so, saw them and came to harm. The scholars, however, prayed for him and he recovered. **Berachos 6a**

B.

לאחד נראה ומזיק לשנים נראה ואינו מזיק לשלשה אינו נראה כל עיקר. ברכות מג:

To one an evil spirit may show itself and harm him; to two it may show itself, but without harming them; to three it will not even show itself. **Berachos 43b**

C.

אמר רב יוסף אמר לי יוסף שידא אשמדאי מלכא דשידי ממונה הוא אכולהו זוגי ומלכא לא איקרי מזיק איכא דאמרי לה להאי גיסא אדרבה מלכא (רתחנא הוא) מאי דבעי עביד שהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואין מוחזין בידו אמר רב פפא אמר לי יוסף שידא בתרי קטלינן בארבעה לא קטלינן בארבעה מזקינן בתרי בין בשוגג בין במזיד בארבעה במזיד אין בשוגג לא. פסחים קי.

Rav Yoseph said, "The demon Yoseph told me (that) Ashmedai the king of the demons is appointed over all 'pairs,' and a king is not designated a harmful spirit." Others explain it in the opposite sense: On the contrary, a king is quick-tempered (and) does whatever he wishes, for a king can break through a wall to make a pathway for himself and none may stay him. Rav Papa said, "Yoseph the demon told me, 'For two we kill; for four we do not kill, (but) for four we harm (the drinker). For two (we hurt) whether (they are drunk) unwittingly or deliberately; for four, only if it is deliberate, but not if it is unwitting.'"

Pesachim 110a

D.

הני שב שמעתא דאיתמרן בצפר' בשבתא קמיה דרב חסדא בסורא בהדי פניא בשבתא קמיה דרבה בפומבדיתא מאן אמרינהו לאו אליהו אמרינהו אלמא אין תחומין למעלה מעשרה לא דלמא יוסף שידא אמרינהו. עירובין מג.

Who was it that delivered the seven traditional rulings on a Shabbos morning to Rav Chisda at Sura and on the same Shabbos evening to Rabbah at Pumbeditha? Was it not Eliyohu who delivered them, which proves, does it not, that the law of Shabbos limits is inapplicable above ten handbreadths from the ground? It is possible that the demon Yoseph delivered them. **Eruvin 43a**

E. G-d also enabled him to learn the skill which expels demons, which is a science useful and sanative to men. He composed such incantations also by which distempers are alleviated. And he left behind him the manner of using exorcisms, by which they drive away demons, so that they never return, and this method of cure is of great force unto this day; for I have seen a certain man of my own country whose name was Eleazar, releasing people that were demonical in the presence of Vespasian and his sons and his captains and the whole multitude of his soldiers. The manner of the cure was this: He put a ring that had a root of one of those sorts mentioned by Solomon to the nostrils of demoniac, after which he drew out the demon through his nostrils; and when the man fell down immediately, he abjured him to return into him no more, making still mention of Solomon, and reciting the incantations that he composed. And when Eleazar would persuade and demonstrate to the spectators that he had such a power, he set a little way off a cup or basin full of water, and commanded the demon, as he went out of the man, to overturn it, and thereby to let the spectators know that he had left the man; and when this was done, the skill and wisdom of Solomon was shown manifestly. **Josephus, Antiquities Book VIII Chapter 2:5**

X. Witchcraft

A.

אמר רבי אייבו בר נגרי אמר רבי חייא בר אבא בלטיהם אלו מעשה שדים בלהטיהם אלו מעשה כשפים וכך הוא אומר את להט החרב המתהפכת אמר אביי דקפיד אמנא שד דלא קפיד אמנא כשפים. סנהדרין סז:

Rabbi Aibu bar Nagri said in the name of Rabbi Chiyya bar Abba: "Bilatehem" refers to magic through the agency of demons; "bilahatehem" refers to sorcery. And thus is it said: "And the flame ("lahat") of the sword that turns of itself" (Genesis 3:24) **Sanhedrin 67b**

B.

אני שונה שלש מאות הלכות ואמרי לה שלשת אלפים הלכות בנטיעת קשואין ולא היה אדם שואלני בהן דבר מעולם חוץ מעקיבא בן יוסף פעם אחת אני והוא היה מהלכין בדרך אמר לי רבי למדני בנטיעת קשואין אמרתי דבר אחד נתמלאה כל השדה קשואין אמר לי רבי למדתני נטיעתן למדני עקירתן אמרתי דבר אחד נתקבצו כולן למקום אחד. סנהדרין סח:

I have studied three hundred laws (or as others state, three thousand laws) about the planting of cucumbers [by magic] and no man, excepting Akiva ben Yosef, ever questioned me thereon. For it once happened that he and I were walking together on a road, when he said to me, "My master, teach me about the planting of cucumbers." I made one statement and the whole field [about us] was filled with cucumbers. Then he said, "Master, you have taught me how to plant them. Now teach me how to pluck them." I said something, and all the cucumbers gathered in one place. **Sanhedrin 68a**

C.

אמר רבי יוחנן למה נקרא שמן כשפים שמכחישים פמליא של מעלה. חולין ז:

Rabbi Yochanon said, "Why are they (sorcery) called 'kashafim'? Because they lessen the power of the Divine agencies." **Chulin 7b**

D.

רב חסדא ורבה בר רב הונא הוו קא אזלי בארבא אמרה להו ההיא מטרוניתא אותבן בהדייכו ולא אותבוה אמרה איהי מילתא אסרתה לארבא אמרו אינהו מילתא שריוהא. שבת פ"א.

Rav Chisda and Rabbah bar Rav Huna were travelling in a boat, when a certain (non-Jewish) matron said to them, "Seat me near you," but they did not seat her. Thereupon she uttered something and bound the boat; they uttered something and freed it. **Shabbos 81b**

XI. Miracles

A.

ת"ר פעם אחת עלו כל ישראל לרגל לירושלים ולא היה להם מים לשתות הלך נקדימון בן גוריון אצל אדון אחד אמר לו הלויני שתים עשרה מעיינות מים לעולי רגלים ואני אתן לך שתים עשרה עינות מים ואם איני נותן לך הריני נותן לך שתים עשרה ככר כסף וקבע לו זמן כיון שהגיע הזמן ולא ירדו גשמים בשחרית שלח לו שגר לי או מים או מעות שיש לי בידך שלח לו עדיין יש לי זמן כל היום כולו שלי הוא בצהרים שלח לו שגר לי אלו מים או מעות שיש לי בידך שלח לו עדיין יש לי שהות ביום במנחה שלח לו שגר לי או מים או מעות שיש לי בידך שלח לו עדיין יש לי שהות ביום לגלג עליו אותו אדון אמר כל השנה כולה לא ירדו גשמים ועכשיו ירדו גשמים נכנס לבית המרחץ בשמחה עד שהאדון נכנס בשמחתו לבית המרחץ נקדימון נכנס לבית המקדש כשהוא עצב נתעטף ועמד בתפלה אמר לפניו רבונו של

עולם גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא עשיתי אלא לכבודך עשיתי שיהו מים מצויין לעולי רגלים מיד נתקשרו שמים בעבים וירדו גשמים עד שנתמלאו שתים עשרה מעינות מים והותירו עד שיצא אדון מבית המרחץ נקדימון בן גוריון יצא מבית המקדש כשפגעו זה בזה אמר לו תן לי דמי מים יותר שיש לי בידך אמר לו יודע אני שלא הרעיש הקב"ה את עולמו אלא בשבילך אלא עדיין יש לי פתחון פה עליך שאוציא ממך את מעותיי שכבר שקעה חמה וגשמים ברשותי ירדו ונכנס לבית המקדש התעטף ועמד בתפלה ואמר לפניו רבונו של עולם הודע שיש לך אהובים בעולמך מיד נתפזרו העבים וזרחה החמה באותה שעה אמר לו האדון אילו לא נקדרה החמה היה לי פתחון פה עליך שאוציא ממך מעותיי תנא לא נקדימון שמו אלא בוני שמו ולמה נקרא שמו נקדימון שנקדמה חמה בעבורו תנו רבנן שלשה נקדמה להם חמה בעבורן משה ויהושע ונקדימון בן גוריון. תענית ט:כ.

Our Rabbis have taught: Once it happened when all Israel came up on pilgrimage to Jerusalem that there was no water available for drinking. Thereupon Nakdimon ben Gurion approached a certain heathen lord and said to him, "Loan me twelve wells of water for the Pilgrims and I will repay you twelve wells of water; and if I do not, I will give you instead twelve talents of silver," and he fixed a time limit for repayment. When the time came for repayment and no rain had yet fallen the lord sent a message to him in the morning, "Return to me either the water or the money that you owe me." Nakdimon replied, "I have still time, the whole day is mine." At midday he again sent to him a message, "Return to me either the water or the money that you owe me." Nakdimon replied, "I still have time today." In the afternoon he again sent to him a message, "Return to me either the water or the money that you owe me." Nakdimon replied, "I still have time today." Thereupon, the lord sneeringly said to him, "Seeing that no rain has fallen throughout the whole year will it then rain now?" Thereupon he repaired in a happy mood to the baths. Meanwhile, whilst the lord had gone gleefully to the baths, Nakdimon entered the Temple depressed. He wrapped himself in his cloak and stood up to pray. He said, "Master of the Universe! It is revealed and known before Thee that I have not done this for my honour nor for the honour of my father's house, but for Thine honor have I done this in order that water be available for the Pilgrims." Immediately the sky became covered with clouds and rain fell until the twelve wells were filled with water and there was much over. As the lord came out of the baths, Nakdimon ben Gurion came out from the Temple and the two met and Nakdimon said to the lord, "Give me the money for the extra water that you have received." The latter replied, "I know that the Holy One, blessed be He, disturbed the world but for your sake, yet my claim against you for the money still holds good, for the sun had already set and consequently the rain fell in my possession." Nakdimon thereupon again entered the Temple and wrapped himself in his cloak and stood up to pray and said, "Master of the Universe! Make it known that Thou hast beloved ones in Thy world." Immediately the clouds dispersed and the sun broke through. Thereupon the lord said to him, "Had not the sun broken through I would still have had a claim against you entitling me to exact my money from you." It has been taught: His name was not Nakdimon, but Boni and he was called Nakdimon because the sun had broken through (nikdama) on his behalf. The Rabbis have taught: For the sake of three the sun broke through, Moses, Joshua and Nakdimon ben Gurion. **Taanis**

B.

ת"ר פעם אחת יצא רוב אדר ולא ירדו גשמים שלחו לחוני המעגל התפלל וירדו גשמים התפלל ולא ירדו גשמים עג עוגה ועמד בתוכה כדרך שעשה חבקוק הנביא שנאמר על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור וגו' אמר לפניו רבונו של עולם בניך שמו פניהם עלי שאני כבן בית לפניך נשבע אני בשמך הגדול שאיני זו מכאן עד שתרחם על בניך התחילו גשמים מנטפין אמרו לו תלמידיו רבי ראינוך ולא נמות כמדומין אנו שאין גשמים יורדין אלא להתיר שבועתך אמר לא כך שאלתי אלא גשמי בורות שיחין ומערות ירדו בזעף עד שכל טפה וטפה כמלא פי חבית ושיערו חכמים שאין טפה פחותה מלוג אמרו לו תלמידיו רבי ראינוך ולא נמות כמדומין אנו שאין גשמים יורדין אלא לאבד העולם אמר לפניו לא כך שאלתי אלא גשמי רצון ברכה ונדבה ירדו כתיקנן עד שעלו כל העם להר הבית מפני הגשמים. תענית כג.

Once it happened that the greater part of the month of Adar had gone and yet no rain had fallen. The people sent a message to Honi the Circle Drawer, "Pray that rain may fall." He prayed and no rain fell. He thereupon drew a circle and stood within it in the same way as the prophet Habakuk had done, as it is said: I will stand upon my watch, and set me upon the tower etc. He exclaimed before G-d, "Master of the Universe, Thy children have turned to me because they believe me to be a member of Thy house. I swear by Thy great name that I will not move from here until Thou hast mercy upon Thy children!" Rain began to drip and his disciples said to him, "We look to you to save us from death, we believe that this rain came down merely to release you from your oath." Thereupon he exclaimed, "It is not for this that I have prayed, but for rain to fill cisterns, ditches, and caves." The rain then began to come down with great force, every drop being as big as the opening of a barrel and the Sages estimated that no one drop was less than a "log". His disciples then said to him, "Master, we look to you to save us from death; we believe that the rain came down to destroy the world." Thereupon he exclaimed before G-d, "It is not for this that I have prayed, but for rain of benevolence, blessing and bounty." Then rain fell normally until the Israelites in Jerusalem were compelled to go up for shelter to the Temple Mount because of the rain. **Taanis 23a**

C.

אמר רב יהודה אמר רב בכל יום ויום בת קול יוצאת ואומרת כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני דיו בקב חרובים מע"ש לע"ש הוה רגילא דביתהו למיחמא תנורא כל מעלי דשבתא ושדייא אקטרתא משום כיסופא הוה לה הך שיבבתא בישתא אמרה מכדי ידענא דלית להו ולא מידי מאי כולי האי אזלא וטרפא אבכא איכספא ועיילא לאינדרונא איתעביד לה ניסא דחזיא לתנורא מלא לחמא ואגנא מלא לישא אמרה לה פלניתא פלניתא אייתי מסא דקא חריך לחמיך אמרה לה אף אנא להכי עיילי תנא אף היא להביא מרדה נכנסה מפני שמלומדת בנסים

אמרה ליה דביתהו עד אימת ניזיל ונצטער כולי האי אמר לה מאי נעביד בעי רחמי דניתבו לך מידי בעא רחמי יצתה כמין פיסת יד ויהבו ליה חד כרעא דפתורא דדהבא חזיא בחלמא עתידי צדיקי דאכלי אפתורא דרהבא דאית ליה תלת כרעי ואיהי אוכלת אפתורא דתרי כרעי אמר לה ניחא לך דמיכל אכלי כולי עלמא אפתורא דמשלם ואנן אפתורא דמחסר אמרה ליה ומאי נעביד בעי רחמי דנשקלינהו מינך בעי רחמי ושקלוהו תנא גדול היה נס אחרון יותר מן הראשון דגמירי דמיהב יהבי מישקל לא שקלי

חד בי שמשו חזייה לברתיה דהוות עציבא אמר לה בתי למאי עציבת אמרה ליה כלי של חומץ נתחלף לי בכלי של שמן והדלקתי ממנו אור לשבת אמר לה בתי מאי איכפת לך מי שאמר לשמן וידלוק הוא יאמר לחומץ וידלוק תנא היה דולק והולך כל היום כולו עד שהביאו ממנו אור להבדלה ר' חנינא בן דוסא הווי ליה הנך עיזי אמרו ליה קא מפסדן אמר אי קא מפסדן ניכלינהו דובי ואי לא כל חדא וחדא תיתי לאורתא דובא בקרנייהו לאורתא אייתי כל חדא וחדא דובא בקרנייהו הוה ליה ההיא שיבבתא דקא בניא ביתא ולא מטו כשורי אתיא לקמיה אמרה ליה בניתי ביתי ולא קמטו כשוראי אמר לה מה שמך אמרה ליה איכו אמר איכו נימטו כשורין תנא הגיעו עד שיצאו אמה לכאן ואמה לכאן ויש אומרין סניפין עשאום תניא פלימו אומר אני ראיתי אותו הבית והיו קורותיו יוצאות אמה לכאן ואמה לכאן ואמרו לי בית זה שקירה ר' חנינא בן דוסא בתפלתו. תענית כד-כה

Rav Yehudah said in the name of Rav: Every day a Heavenly Voice is heard declaring: The whole world draws its sustenance because of the merit of Chanina my son, and Chanina my son suffices himself with a Kav of carobs from one Sabbath eve to another. Every Friday his wife would light the oven and throw twigs into it so as not to be put to shame. She had a bad neighbour who said, "I know that these people have nothing, what then is the meaning of all this smoke?" She went and knocked at the door. The wife of Rabbi Chanina, feeling humiliated at this, retired into a room. A miracle happened and the neighbour saw the oven filled with loaves of bread and the kneading trough full of dough; she called out to her, "You, you, bring your shovel, for your bread is getting charred," and she replied, "I just went to fetch it." A Tanna taught: She actually had gone to fetch the shovel because she was accustomed to miracles.

Once his wife said to him, "How long shall we go on suffering so much?" He replied, "What shall we do?" "Pray that something may be given to you," she replied. He prayed and there emerged the figure of a hand reaching out to him a leg of a golden table. Thereupon she saw in a dream that the pious would one day eat at three legged golden tables but he would eat at a two legged table. Her husband said to her, "Are you content that everybody shall eat at a perfect table and we at an imperfect table?" She replied, "What then shall we do? Pray that the leg should be taken away from you." He prayed and it was taken away. A Tanna taught: The latter miracle was greater than the former for there is a tradition that a thing may be given but once; it is never taken away again.

Once on a Friday eve he noticed that his daughter was sad and he said to her, "My daughter, why are you sad?" She replied, "My oil got mixed up with my vinegar can and I kindled of it the Sabbath light." He said to her, "My daughter, Why should this trouble you? He who had commanded the oil to burn will also command the vinegar to burn." A Tanna taught: The light continued to burn the whole day until they took of it light for the Havdalah.

Rabbi Chanina ben Dosa had goats. On being told that they were doing damage he exclaimed, "If they indeed do damage may bears devour them, but if not may each of them at evening time bring home a bear on their horns." In the evening each of them brought home a bear on their horns.

Once a woman neighbor of Rabbi Chanina was building a house but the beams would not reach the walls. She thereupon came to him and said, "I have built a house but the beams will not reach the walls." He asked her, "What is your name?" She replied, "Aiku (which means: would that be so)." He thereupon exclaimed, "Aiku, may your beams reach the walls." A Tanna taught: They projected one cubit on either side. Some say: New pieces joined themselves miraculously to the beams. It has been taught: Polemo says, "I saw that house and its beams projected one cubit on either side, and people told me, 'This is the house which Rabbi Chanina ben Dosa covered with beams, through his prayer.'" **Taanis 24b-25a**